

ТЭЛЕТЫДЗЕНЬ

«ЯШЧЭ ВЫШЭЙ УЗЛЯЦЕЦЬ...»

Артысты
«Песні года Беларусі — 2017» —
пра сакрэты сваіх поспехаў

Ядвіга ПАПЛАЎСКАЯ.

Тэлеканал АНТ вырашыў парадаваць сваіх глядачоў прыемным пераднавагоднім і калядным падарункам. 25 снежня ў эфіры будзе прадстаўлена тэлеверсія маштабнага праекта «Песня года Беларусі — 2017». У канцэрце, запіс якога праходзіў у сталічным Палацы Рэспублікі, прыняло ўдзел каля 40 самых папулярных артыстаў краіны.

У гэты вечар на сцэну падымалася надзвычай шмат маладых артыстаў, якіх пакуль не надта добра ведае публіка, што зазвычай ходзіць на «Песню года». Уся справа ў тым, што праграма фарміравалася па выніках ратацый радыёстанцый. Відэочна, што моладзь аказалася больш актыўнай і ў справе напісання новых песень, і ў прасоўванні іх на радыёхвалях.

Не абышлося, натуральна, і без карыфеяў. Гэта Ядвіга Паплаўская, «Песняры», любімы публікі «Тяні-Толкай», «Дразды», заўсёды прыгожыя і абаяльныя Жанэт і Іскуі Абалян. Безумоўным упрыгажэннем вечара стаў і творчы дуэт спявачкі Ірыны Відавай і кампазітара Алега Молчана. Вельмі кранальную песню выканалі дуэтам Аляксандр Патліс і Nuteki.

Аб прынцыпах фарміравання канцэртнай праграмы карэспандэнт «Звязды» расказала прадзюсар праекта «Песня года Беларусі — 2017» Людміла Чагрынец. Па яе словах, на працягу паўгоддзя радыёстанцыі складалі топ-15 выканаўцаў па выніках ратацый. Каля дзесяці каналаў, з якімі супрацоўнічала АНТ, давалі такія справядзачы. Песні, якія трапілі ў падборку больш чым адной радыёстанцыі, увайшлі ў выніковую праграму.

— Ёсць каля дзесяці выканаўцаў, якія з намі практычна з першага дня канцэртаў «Песня года», — заўважае Людміла Чагрынец. — Гэта каштоўны здабытак беларускай эстрады — «Сяры», «Песняры», Ядвіга Паплаўская. Складана ўявіць канцэрты без іх удзелу, таму мы пастаянна імкнёмся іх запраسیць. Але, у адрозненне ад тых жа маладых выканаўцаў, у іх заўсёды ёсць новыя песні! У Ядвігі Паплаўскай сёлета з'явілася найцудоўнейшая кампазіцыя. Яе аўта-

ры — Леанід Шырын і Сяргей Сашын... Праблема ў тым, што маладыя людзі больш працуюць праз інтэрнэт, чым праз радыёстанцыі. Таму на будучае нам трэба супрацоўнічаць і з тымі выканаўцамі, што найбольш актыўныя ў сацыяльных сетках, на YouTube — будзем думаць, як гэта найлепш зрабіць.

Варта адзначыць, што над праектам «Песня года Беларусі — 2017» працавала вялікая творчая група, дзякуючы чаму і ўдалося зладзіць добрае шоу. Свой яскравы ўнёсак зрабіла рэжысёр-пастаноўшчык канцэрта Анжаліка Мікулаская, якая спевамі кожнага выканаўцы прапусціла праз сваё сэрца, у выніку чаго атрымаліся запамінальныя нумары.

— На жаль, сёння пішацца вельмі мала беларускамоўных песень, — мяркуе Але на Чагрынец. — На гэтым канцэрце яны былі толькі ў Анатолі Ярмаленкі, у «Песняроў» і ў Алёны Ланской. Нацыянальная мова ў нас беларуская — хацелася б больш чуць песень на ёй, аднак іх не стае. Дарэчы, па выніках ратацый радыёстанцый было заяўлена шмат выдатных артыстаў з англамоўнымі творами, аднак мы вымушаны былі ім адмовіць. Бо абіралі кампазіцыі толькі з беларускай і рускай мовамі — выключэнне зрабілі хіба што для гурта DaVinci, які пастаянна працуе ў італьянскай стылістыцы.

Іскуі АБАЛЯН.

Тым артыстам, якія мараць трапіць на «Песню года Беларусі», прадзюсар раіць актыўней даносіць сваю творчасць да слухача і працаваць з радыёстанцыямі, бо гэта аснова праекта. Сёння пісаць добрыя, таленавітыя творы мала, мяркуе яна. Бо шмат адораных аўтараў часам працуюць «ў стол»... Здараецца, што добрыя выканаўцы вельмі сарамлівыя — можа быць, гэта звязана са сціпласцю, уласцівай беларусам.

Затое ўжо даўно скарый сэрцы публікі спявак Анатоль Ярмаленка. На «Песні года» ён выканаў кампазіцыю «Сінявокая», напісаную Яўгенам Алейнікам сумесна з Юліяй Быкавай. А потым з Алесяй і Анатолем праспяваў яшчэ і «На Каляды» — твор Мікалая Сацуры і Леаніда Дранько-Майскока.

Анатоль ЯРМОЛЕНКА за кулісамі канцэрта падзяліўся сакрэтам свайго поспеху:

— Калі працуеш, абавязкова будзе нейкі вынік. А мы рухаемся наперад і не спыняемся, не спачываем на лаўрах. У нас шмат канцэртаў у Беларусі, Расіі, Украіне і Прыбалтыцы. На наступны год ужо ёсць дамоўленасці аб выступленнях у Вільнюсе, Рызе, Таліне і іншых гарадах. Разам з калектывам мы распачалі тур, прысвечаны 45-годдзю «Сяброў» і майму творчаму 50-годдзю... Рабіць аналіз і падсумоўваць, за што мяне любіць публіка, я не магу, бо гэта не зусім правільна. Але лічу, што слухачы, якія ішлі з намі па жыцці, працягваюць гэты шлях. Людзі, якія прыходзілі на Алесю, ідуць з намі далей. Людзі, якія завітваюць на Анатолі, таксама працягваюць гэты шлях разам з намі. Таму спектр слухачоў досыць шырокі — ад тынэй-

джараў да тых, хто калісьці ездзіў разам з намі па ўсім Саюзе. Ёсць публіка, і яна застаецца прыхільнай.

У сваю чаргу, малодшы **Анатоль** распавёў, што запісаў першы альбом і хутка плануе яго прэзентаваць. Аднак падрабязнасці пакуль расказваць не стаў. Паведаміў толькі, што называцца альбом будзе «Анатоль. №1».

На пытанне, ці складана крочыць за вядомым дзядулем, за ўнука адказаў Анатоль Ярмаленка:

— Гледачам, якія бачаць усё звонку, падаецца, што гэта крылы, якія нясуць. Аднак насамрэч гэта цяжар, які цягне ўніз. Трэба махаць мацней і даказаць, што ты таксама чагосьці варты... Гэта складана.

Спецыяльным прызам ад радыё АНТ як лідар ратацый быў уганараваны гурт Napoli.

Вольга Napoli не хавала сваіх эмоцый:

— Усё атрымалася вельмі нечакана. Насамрэч гэта песня павінна была быць павольнай. Але дзякуючы Сяргею Панамарову — ён жа саўнд-прадзюсар песні — яна стала хуткай, дадалося клубнае гучанне, модныя сэмплы. Калі я пачула песню ў гагавым варыянце, то адразу зразумела, што хачу яе выконваць. Над кампазіцыяй працавала сапраўды вялікая каманда. На сцэне я ўжо пяць гадоў, але толькі цяпер атрымала такую высокую ацэнку... Аўдыторыю заваёўваць няпроста. Заўсёды даводзіцца даказаць камусьці, што ты добры. Я не магу сказаць, што гэта дрэнна — такая барацьба робіць цябе мацнейшым. Калі ты мэтанакіраваны, калі сцэна — гэта тваё, ты будзеш змагацца да апошняга. І, як кажучы, калі ў дзверы грукаеш, яны калі-небудзь адчыняюцца.

DaVinci з песняй «Мадагаскар».

Спявачка падзялілася таксама сваім рэцэптам пераадолення цяжкасцяў і крызісаў:

— Ніколі не трэба нічога баяцца. Варта спрабаваць, эксперыментваць і верыць. Калі ты верыш, то ідзеш да сваёй мэты з дня ў дзень і калі-небудзь да яе прыходзіш. Мы, артысты, людзі вельмі амбіцыйныя, і нам заўсёды здаецца, што нас павінны прызнаць ужо сёння. Але кожнае падзенне робіць цябе мацнейшым дзеля таго, каб ты мог узляцець яшчэ вышэй. Пераадолець цяжкасці мне дапамагае найперш падтрымка блізкіх людзей і, вядома ж, мой характар — калі я за штосьці ўзялася, то буду ісці да канца.

Дыплом ад радыё АНТ уручаюць гурту Napoli.

Аб перавагах і складанасцях працы ў сямейным творчым дуэце за кулісамі «Песні года» можна было пагутарыць з салісткай гурта **DaVinci Кацярынай РАЕЦКАЙ**:

— Прынята казаць, што быць творчай сям'ёй надзвычай лёгка. Аднак гэта насамрэч адказнасць не толькі за сябе, за свае дзеянні, але і за блізкага чалавека. Больш за тое, цяпер ты думаеш аб тым, як выглядае муж, ці не забудзь ён свае туплі і г. д. На-

шы сямейныя размовы перад выступленнямі заканчваецца якім-небудзь маленечкім калі не скандальчыкам, то абмеркаваннем, хто што будзе рабіць на сцэне і хто ўвогуле галоўны?.. Таму, вядома ж, гэта зручна, бо побач адно з адным працуюць родныя людзі. Але я б не сказала, што гэта лёгка. Гэта яшчэ адно выпрабаванне.

Па словах Кацярыны, у іх з Дзянісам Дудзінкім ёсць кожнае падзенне робіць цябе мацнейшым дзеля таго, каб ты мог узляцець яшчэ вышэй. Пераадолець цяжкасці мне дапамагае найперш падтрымка блізкіх людзей і, вядома ж, мой характар — калі я за штосьці ўзялася, то буду ісці да канца.

Спявачка распавяла і пра тое, як ствараюцца сцэнічныя вобразы. Зазвычай Дзяніс Дудзінкі і Леанід Шырын (не толькі аўтар кампазіцый, але

і трэці ўдзельнік гурта) самі выбіраюць сабе касцюмы. Спачатку Кацярына паведамае, што вырашыла апрануць ці якога колеру касцюм на ёй будзе, а яны імкнуцца «дапамоўвацца». Амаль усе сцэнічныя касцюмы Кацярына замаяўляе ў дызайнера Наталлі Ляхавец — супрацоўніцае з ёй ужо некалькі гадоў.

***

Палітра беларускай эстрады надзвычай разнастайная. Але ў справядлівай канкурэнцыі за сэрцы і прыхільнасць слухачоў не заўсёды перамагае самы таленавіты. Найчасцей першымі робяцца найбольш працаздольныя, харызматычныя і ўпэўненыя ў сабе артысты. Хто ж аказаўся найлепшым у 2017 годзе, можна будзе ўбачыць на тэлеканале АНТ. І ці вытрымае іх творчасць выпрабаванне часам, таксама неўзабаве зробіцца разумела.

Ніна ШЧАРБАЧЭВІЧ.

nina@viazda.by

Фота

Марыны БЕГУНКОВАЙ.

«ЗВЯЗДОЎСКІЯ» ПАДАРУНКІ ДЛЯ ВАШЫХ ПАЧАСТУНКАЎ!

Калі вы падпісаліся на «Звязду» на I квартал або на I паўгоддзе 2018 года — запавядаем вам картку ўдзельніка, выразаіце і даслаіце да 12 студзеня 2018 года на адрас рэдакцыі:

г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10А.

Сярод падпісчыкаў 17 студзеня 2018 года будуць разыграны 7 мікрахвалевых печак Horizont, а таксама суперпрыз — газавая пліта Gefest. Вынікі розыгрышу прызоў будуць апублікаваны да 27 студзеня 2018 года ў газеце «Звязда». Прызы выдаюцца пераможцам у тэрмін па 31 сакавіка 2018 года. Пасля гэтай даты выдача прызоў спыняецца і прэтэнзіі ўдзельнікаў не прымаюцца. Умовай выдачы прызоў з'яўляецца прад'яўленне пераможцам пашпарта або документа, які пацвярджае асобу, і арыгінала абанемента або квітанцыі аб падпісцы на газету «Звязда» на I квартал ці I паўгоддзе 2018 года.

Тэрмін правядзення рэкламнай гульні — з 1 снежня 2017 года па 31 сакавіка 2018 года. Умовы апублікаваны ў нумары 231 ад 30 лістапада 2017 года.

Даведкі па тэлефонах: (017) 337 44 04, 287 17 40.

Пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі №3164 ад 28.11.2017 г., выдадзена Міністэрствам антыманапольнага рэгулявання і гандлю Рэспублікі Беларусь.

ПЛІТА ГАЗАВАЯ
GEFEST
5100-02 T2 K

Картка ўдзельніка — падпісчыка «Звязды»
на I квартал або I паўгоддзе 2018 года

Прозвішча, імя, імя па бацьку _____

Падпіска аформлена і аплачана ў _____
(адрозненне сувязі)
на I квартал або I паўгоддзе 2018 года

Жатні адрас і тэлефон _____
(абавязкова) _____
(індэкс)

Удачы ў розыгрышы!